

మాయాజులు గారి వంటివారు మీ వూళ్ళో కూడా వున్నారా?

సర్వతో ముఖియాజులు

“అయినప్పటికీ యాజులు గారు మొగము విడకుండా ముక్తసరిగా స్వీకరించి ‘సంతోషం! దానికేం లెండి’ అంటూ వుండే వాడు.”

రచయిత :

బులుసు నరసింహము, బి.యె., బి.ఎల్

యాజులంటే యజ్ఞంచేసే రనుకుంటారు. కాని యజ్ఞాది క్రతువులు చేయకుండానే మన యాజులు గారికి బిరుదు లభ్యమైంది. మన యాజులు గారు యజ్ఞం చెయ్యకపోయినా ఆయన గారి పూర్వ్యుల్లో ఒకరు సర్వతోముఖియాగము చేసిన సంగతి నిజము. ఆ పూర్వీకుల పాండిత్యము లేకపోయినా వారి పేరుమాత్రం వంశపారంపర్యా మన యాజులు గారికి వచ్చింది.

యాజులు గారు మంచి కర్మిష్ఠి. ప్రతిదినము తెల్లవారు ఝామున 4 గంటలకు లేచి స్నానం, సంధ్యా, జపము, తపము యథావిధిగా జరుపుతూ వుంటాడు.

ప్రస్తుత కాలమాన పరిస్థితులను బాగుగా గమనించి యాజులు

గారు కొన్ని ప్రజ్ఞలు సంపాదించినారు. కొంచెం వైద్యము కొంచెం జ్యోతిషం, కొంచెం మంత్రశాస్త్రము, కొంచెం సాముద్రికము ఈ కోజులలో జీవనోపాధికి చాలా సహాయపడతాయని యాజులు గారు చిన్నతనంలోనే గ్రహించారు.

ఉన్న మడిచెక్కలు నాలుగు బుణదాతలు యెగిరవేసుకొని పోగా యాజులు గారి స్వగ్రామమైన పాటిబండలో జీవనం చెయ్యడం దుర్భరమైపోయింది.

మన దేశంలో తిండికి, గుడ్డకు కొద్దవైనా సంతానానికి కొడువ లేదు. యాజులు గారికి ముప్పై అయిదు సంవత్సరాలు మాత్రం అయినా ఆరుగురు పిల్లలు ఒకరి తరువాత వొకరు పుట్టుకొచ్చేరు. వీళ్ళని పోషించడానికీ, వీళ్ళ మందు మాకులకూ, పురుళ్ళకీ యాజులు

గారి పూర్వార్జితపు భూములన్నీ అంతరించేయి.

సంసారం యెట్లీదడం అని దిగు లొందుచున్న సమయములో యాజుల గారి ప్రజ్ఞలు కొంత చేయూతయిచ్చాయి.

యాజులు గారి హస్తం అమృత హస్తమని గ్రామంలో మెల్ల మెల్లగా పాకింది. ఎవరికి జబ్బు చేసినా యాజులు గారు చెయ్యియూణాలి. చేతినాడెంలో ఆయనను మించిన వైద్యుడు లేడని గ్రామస్తుల నమ్మకము. పిల్లలవైద్యం, పెద్దలవైద్యం, స్త్రీలవైద్యం, పురుషులవైద్యం, భూతములవైద్యం, పిశాచములవైద్యం, అన్ని వైద్యములకు యాజులు గారికి పిలుపు తగులుతూ వుండేది.

తదనుగుణ్యముగా యాజులు గారు చికిత్సలు సాగిస్తూ వచ్చినారు. పిల్ల రుడునుకుండంటే యాజులు గారు మంత్రించిన విభూతి, పెద్దలకు జబ్బు చేస్తే యాజులు గారు ఇచ్చిన మందు మాత్ర మెల్ల మెల్లగా పని చేయడం ప్రారంభించాయి.

క్రోత్త యిళ్లు కట్టాలంటే శంఖుస్థాపనము హూర్తము, అమ్మాయి పెద్దమనిషి అయిందంటే వునస్సంధాన ముహూర్తము, వివాహం తలపెడితే జాతకపరీక్షలు, ముహూర్త నిర్ణయములు అన్నీ యాజులు గారే ఏర్పాటు చేయ

వలసివుండెను!

అశుభం వచ్చిందంటే, మైలా! పక్షిణీయా! ఎన్నాళ్ళు! ఎన్ని రాత్రులు? అనే నిర్ణయాలు- కార్తులు యెప్పుడు ప్రవేశిస్తాయి- క్రొత్తదుక్కి, దున్నాలంటే మంచినక్షీ త్రనిర్ణయాలు, అన్నీ, యాజులు గారి ముఖతః జరుగవలసిందే.

యాజులుగారికి ఊపిరి సలుపకుండా పనితగిలింది. ఇంతపని కలిగినప్పుడు యింకొకరైతే వినుగుకొని కనుళ్ళు ప్రారంభిస్తారు. కాని యాజులుగారు మృదుభాషి. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వినుగుదలలేకుండాను, ఉన్ననూ పైకి వెలిబుచ్చుకుండాను అందరికి అనుభూలమైన సలహాలు యిస్తూవుండేవారు.

యాజులుగా రింకొక రహస్యమును కనిపెట్టినారు. ఈ రోజులలో అన్నిపనులకు ఫీజులు యేర్పడ్డాయి. యాజులుగారు ఫీజు ఏర్పాటు చేస్తే వున్న ప్రతిబంధకములు పూర్తిగా గమనించినందున నోరు తెరిచి ఎవరినీ యింత యివ్వండి, అంత యివ్వండి అని అడిగేవాడుకాదు. యాజులుగారివల్ల ఉపకారములు పొందేవారి ఇష్టమునకే అన్నీ వదలివేసేవాడు. ఫీజునిర్ణయిస్తే రూపాయి వచ్చేచోట యాజులుగారికి రెండు ముడుతూవుండేవి.

యాజులుగారి పేరు పాటిబండ చుట్టు ప్రక్కలవుండే గ్రామాదులలోనేగాక మెల్లమెల్లగా తాలూకా అంతా ప్రాకింది.

౨

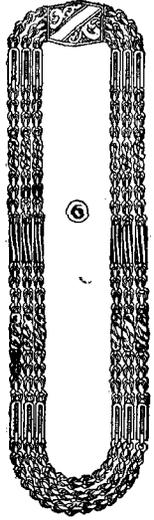
వెంకట్రావుపంతులు తాలూకా తహశీల్దారు. పదిహేను రూపాయిలనుండి పాతిక సంవత్సరాలకు ఈయనకు యీవుద్యోగం లభించింది. ఈయనతో గుమాస్తాగిరి చేసినవారిలో కొందరు డిప్యూటీ కలెక్టరుహోదాలో వున్నారు. ఆ అదృష్టం తనకుకూడా పట్టలేదని వెంకట్రావుపంతులుకు రాత్రీం బగళ్ళు మనోవేదన.

చిన్న ఉద్యోగాలు చేసినప్పటినుండి కొద్దో, గొప్పో చెయ్యి తడిలేనిదే పంతులుగారు కాగితంమీద కలంపెట్టేవాడుకాదు.

పంతులుగారి భార్యకూడా ఈవుద్యోగంలో ఇంతా అంతా సహాయపడుతూ వుండేది. కానులూ, రూపాయిలూ పంతులుగారు చూచుకుంటూవుంటే, బెల్లవుకుండలూ, చెరుకు పానకాలు ఇత్యాది యింటికి కావలసిన సామాగ్రి యావత్తు ఆమె చూచుకుంటూవుండేది.

పంతులుగారి పేరు చెబితే 'ఆలంచగొండితహశీల్దారుగారా!' అని అందరూ అంటూవుండేవారు.

ఈసంగతి ఒక శ్వేతముఖ ఉన్న తోద్యోగి చెవినిపడి పంతులుగారిని గురించి ఏదో రహస్యంగా వ్రాసి

టి. సి. యెక్.

ఆధరణాలంకారపుటందాన్ని తెలుపడానికి అర్హమే!

మె డ చె యి ను లు

2 సంవత్సరములు గ్యారంటీ. కాంతిలోను, కన్నెలోను, బంగారు చెయినుల కేమాత్రము తీసిపోవు. నలుపెక్కవు.

పెద్ద సైజు	చిన్న సైజు
1 పేట 1-కి రూ. 7-0-0	1 పేట 1-కి రూ. 5-0-0
2 పేటలు ,, 14-0-0	2 పేటలు ,, 10-0-0
3 పేటలు ,, 21-0-0	వి. పి. ఖర్చులు 0-8-0
4 పేటలు ,, 28-0-0	

మా చక్కని బొమ్మల క్యాటలాగు ఉచితము.

మీరు వ్రాయు అర్డరు జాబులయందు 'అంధ్రభూమి' పేరు నుదహరించిన మాధరలమీద రూపాయకు ఒక ఆణా వంతున తగ్గించబడును.

టి. సి. నాగలింగప్ప అండు కంపెనీ,

280, వాల్టాక్సురోడ్, పార్కుటవున్ పోస్టు, మదరాసు.

ఏజంట్లు:—గుప్తా అండ్ కో, మెయిన్ రోడ్, కాకినాడ.

పోయినాడు. అప్పటినుండి పంతులు గారి ప్రమోషను బండ్లై పోయింది. ఈయన ప్రవర్తనను గురించి రెండు మూడు సార్లు ఇంకై వ్రాసేటప్పుడు జరిగినప్పటికీ, ఈయన కలవడిన విద్య వైపున వ్యక్తులలో ఈయన బోటివాళ్ళవై ఉపయోగించి చావుతప్పి కన్ను లొట్టపడినట్లు ఉద్యోగాన్ని మాత్రం కాపాడుకున్నాడు.

ఆకస్మికమయములలో పంతులు గారు జపాలు, సూర్యనమస్కారాలు చేయిస్తూవుండేవారు. అర్జిల వల్ల ఉద్యోగాలు, ఆశీర్వచనాల వల్ల బిడ్డలు కలుగరని అందరికీ తెలిసినవిషయమైననూ, పంతులు గారి వ్యవస్థలకు వెండిచిప్పల డెబ్బలవల్ల ఉండకుండా నిలచిననూ పంతులుగారికి మాత్రం జపాలలో ఒక పిచ్చినమ్మకం కుదిరింది.

రైలులో ప్రయాణంచేసినప్పుడైనా ఎవరైనా సాముద్రికం తెలిసినవారున్నారంటే వారికి వెంటనే చెయ్యిచూపిస్తూ వుండడం- జ్యోతిష్కులున్నారంటే వారికి జాతకం చూపిస్తూ వుండడం- తమకు డిప్యూటీ కలెక్టర్ చేసే వ్రాత ఉన్నదా? లేదా! అని బాహుటంగా అడుగుతూవుండడం పంతులుగారికి పరిపాటైపోయింది.

ఒకనాడు పాటిబండదగ్గర నక్కపల్లిలో పంతులుగారు మకాం చేస్తుండగా సర్వతోముఖయాజులుగారి ప్రజ్ఞలను గురించి పంతులు

గారి ఆశ్రితులలో ఒకరైన కృష్ణ శాస్త్రిగారు ప్రశంసించారు.

ఆరాత్రి పంతులుగారి వినోదార్థము కొన్ని ఏర్పాట్లు జరిగించబడి వున్నను పంతులుగారు ఆరోజునైననూ పథ్యజీవనం చేయడానికి సమకట్టి ఆత్మత్యాగం చేసుకొని పాటిబండకు వెంటనే మకాం మార్చమన్నాడు.

క్రిష్ణ శాస్త్రి పంతులుగారి రాకను గురించి యాజులుగారి కెరుక చేసి మరుచటిదినం ఉదయము ఇద్దర్ని సమావేశపరిచాడు.

“యాజులుగారూ! తమ యశః కీర్తులు విని మేమేమీ ఊరువచ్చినాము. తమకు తెలియని శాస్త్రం లేదని ప్రఖ్యాతి. “మా చెయ్యి ఒక్కసారి పరిశీలించండి.” అని పంతులుగారు అరచేయి జూచినారు.

యాజులుగారు కొంతసేపు ఎగాదిగా చూచి “ఇంకొక ఆరు నెలలలో కష్టాలన్నీ తొలగిపోతాయి. కాని తగిన గ్రహశాంతికూడా జరగాలి.” అని కొంచెం తలపంకించి “తమ జాతకం ఒకసారి ప్రసాదిస్తారా?” అని పంతులుగారి వంక చిరునవ్వునవ్వుతూ చూచినాడు.

వెంటనే జేబులోనుండి పంతులుగారు జాతకం తీసి యాజులుగారికి చూపినాడు. జాతకం చూస్తూ చూస్తూ యాజులు పట్టలేని నవ్వు, ఆనందం అభినయిస్తున్నాడు.

పంతులుగారు ఆ తురతతో

“యాజులుగారూ! జాతకం ఏమీ చెబుతుంది.” అని ప్రశ్నించాడు.

“ప్రశస్తమైన జాతకం. సాము ద్రికం, జాతకం రెండూ సంఘటిచేసి చూస్తే నా అభిప్రాయం యింకా బలపడింది. తమరింకొక ఆరు నెలల పాటు కష్టపడితే ఆపైన ఫెళ్ళున వెలుగుతుంది. అయితే ఆరు నెలలు మాత్రం ధనవ్యయమని ఆలోచించకుండా నేను చెప్పిన ప్రకారం దానధర్మాలు. జపతపాలు మాత్రం జరిగించాలి!” అన్నాడు.

“దానికేమి భాగ్యం అలాగే జరిగిద్దాం. కాని యాజులుగారూ! నేనొక్కవరం అడుగుతాను. కాదనరు కద” అంటూ తమ ఊరయిన కొల్లేటిలో శాస్త్రాలు తెలిసిన సద్బ్రాహ్మణులు లేరు కాబట్టి యాజులుగారిని కుటుంబంతో తమ ఊరురమ్మని యాజులుగారి సరిసారానికయ్యే ఖర్చు యావత్తూ తానే భరిస్తాననిన్నీ, ఇంకా తనతోటి ఉద్యోగస్తులకు, అధికార్లకు యాజులుగారి ప్రజ్ఞలను గురించి సిఫార్సు చేసి, యాజులుగారికి మంచి ప్రాపకములు కుదురుస్తానని పంతులు ఆశపెట్టినాడు.

ఉన్న గ్రామం వదలి పట్నవాసం రావడం చాలా కష్టమని మున్ముందు యాజులుగారు సంకోచించినా చివరకు తహశీల్దారుగారి మాట త్రోసివేయలేక సరే అన్నాడు.

వెంకట్రావుగారి అదృష్టముపండ్లో తహశీల్దారు ఇంటికివచ్చేసరికి కాకినాడలో హుజూరుసిరస్తాదారీ ఉద్యోగమైనట్టు వుత్తరువులు వచ్చాయి.

సంతోషము పట్టలేక వెంకట్రావుపంతులు యాజులుగారిని సకుటుంబ సపరివారముతో కాకినాడ తీసుకొనిరావడానికి తమ తాబేదారులలో ఒకరిని పాటిబండ పంపించారు.

సంసారం పెల్లగించుకొని యాజులుగారు మూడవనాడు కాకినాడ చేరారు. యాజులుగారు కొద్దిరోజులుమాత్రం కన్యకాపరమేశ్వరీ సత్రంలో వుండవలసివచ్చినా పంతులుగారి పలుకుబడివల్ల గ్రామంలో ఒక శ్రేష్ఠి అదివరకు పూజాపురస్కారములు లేక పాడడివున్న ఒక సత్రమును యాజులుగారికివసతి గృహముక్రింద ఏర్పాటుచేశాడు.

యాజులుగారికి కాకినాడ సముద్రపుగాలి బాగా భర్జించింది, సిరస్తాదారుగారికి గ్రహశాంతికొరకు వాసు దేవాలయంలో ప్రతినిత్యం జరిగే జపతపాలతోనూ, సూర్యనమస్కారాలతోనూ యాజులుగారిపేరు బాగా పైకివచ్చింది. సిరస్తాదారు గారిద్వారా కలెక్టరు రామారావుగారి యింటికి, సబ్ జడ్జి విశ్వనాథశాస్త్రి యింటికి యాజులుగారికి ఆ హాస్యనములు వస్తూవుండేవి.

విశ్వనాథశాస్త్రికి రొంపపడితే

ఆయనభార్య సుబ్బలక్ష్మి పట్టుబట్టి యాజులుగారిని పిలిపించేది. రొంప మామూలుగా మూడురోజులలో తగ్గుతుంది. యాజులుగారి వైద్యం, జ్యోతిషం, సాముద్రికం, సూర్యనమస్కారాలు, యిత్యాది చికిత్సలుకూడా దోహదంచేస్తే వారరోజులకైనా బాగుకాకే మవుతుంది ?

ఉన్నతోద్యోగుల మొగమాటాలు గొప్పమొగమాటాలు. యాజులు శ్రమకేమిస్తే బాగుంటుందని ఆలోచించి రూపాయియివ్వవలసినచోట 25 రూపాయలు చేతులో పెట్టేవారు.

అయినప్పటికి యాజులుగారు మొగము విడకుండా ముక్తసరిగా స్వీకరించి 'సంతోషం, దానికేం లెండి,' అంటూ వుండేవాడు. కాలవశమున సబ్ జడ్జిగారికి తిరిగి రొంపపడితే యాజులుగారు రెండవ పిలుపుకు వెంటనే వెళ్ళేవాడుకాదు.

వృత్తి వొత్తిడివల్ల యాజులుగారు కొందరు అశిస్తైంట్లను ఏర్పాటుచేసుకున్నాడు- సాధారణపు పిలుపులకు వీరిలో యెవరినో ఒకరిని పంపుతూవుండేవాడు. యాజులుగారే రావలెనని పిలుపుమీద పిలుపు వచ్చినప్పట్టుగాని వెళ్ళేవాడు కాదు. సబ్ జడ్జిగారుకూడా యాజులుగారికి, లోగడ జబ్బు కుదిరినప్పుడు తగినట్టు ధనసత్కారం జరుగలేదేమో అని మనస్సులో బాధపడి యీమారు రు 25లుకు బదు

లు రు 50 లు యిచ్చేవాడు. ఉర్లాంపండితులకు వార్షికాలు ఏర్పడినట్లు ఉన్నతోద్యోగుల యిండ్లలో యాజులుగారికి వార్షికాలేర్పడినవి.

డబ్బు అన్నివిధాలా వస్తూవున్న కొద్దీ యాజులుగారికి ధనకాంక్ష అతిక్రమించింది.

యాజులుగారి పేరు ప్రతిష్టలు విని వేదపండితులు తత్సవిశారదులు యాజులుగారి ఆతిథ్యమునకు వస్తూవుండేవారు. యాజులుగారి పలుకుబడి వీరికికూడా ఉపయోగిస్తూ వుండేది. వీరిని వెంట బెట్టుకొని ఆశ్రితిశిఖామణి అయిన యాజులుగారు తమ ఆశ్రేయులతో చెప్పి వీరి ఉపన్యాసములకు కూడా ఏకన్యకాపరమేశ్వరీ సత్రంలోనో, గ్రామంలోవున్న ఆలయాలల్లో ఏ వెంకటేశ్వరాలయములోనో, గోపాలస్వామి ఆలయంలోనో ఏర్పాట్లు చేయిస్తూ వుండేవారు.

ఎక్కడ పరమార్థాన్ని గురించి ఉపన్యసిస్తారన్నా స్త్రీ, పురుషులు తండ్రోపతండములుగా జమకూడుతారు. ముఖ్యముగా స్త్రీలు, వారిలో మరీ ముఖ్యముగా వితంతువులు ఇట్టి అవకాశాలు పోగొట్టుకొనరు. పరమార్థశిక్ష కొలది, మాటలలో చెప్పవచ్చును. "ఈప్రపంచములో శాశ్వతసుఖమును అపేక్షించుట అసాధ్యముగాన విహికావాంఛను త్యజించి పరమేశ్వరుని యెడల

అనన్యభక్తి కలిగి పవిత్రమగు భగవన్నామమును జపించి, భగవత్స్వరూపమును ధ్యానించి భగవంతుని బొంది. ముక్తి జెందుడను మాటలలో పరమార్థశిక్ష అంతా ఇసుడ్చవచ్చును.

ఈశిక్ష భారతీయులకు ఉద్గుపాలతో పెట్టబడినదని నానమ్మకము. తెల్లవారి లేచినది మొదలు ఏముష్టివాడి పాటలు విన్ననూ ఈ శిక్ష

నే గ్రహించగలము. త్యాగరాయ కృతులలోనూ, యద్ల రామదాసు కీర్తనలలోనూ, బ్రహ్మంగారి పాటలలోనూ, అధ్యాత్మరామాయణ వర్ణనలలోనూ గ్రహించగలిగితే మనకు కావలసిన పరమార్థ శిక్ష తేదూ!

అయినా పిన్నలూ, పెద్దలూ, స్త్రీలు, పురుషులు నెలలకొలది వినుగుదల లేకుండా ఉపన్యాసాలు వినుటకు ఈగలు మూగినట్లు మూగుతారు. ఉపన్యాసకులు కూడా, ఒక్కమాటకే చిలవలూ, పలవలూ వీర్చర్చి ఘంటలకొలది ఉపన్యశిస్తూ శ్రోతలయొక్క ప్రేక్షకులయొక్క మనస్సులు రంజింపజేస్తూ పుంటారు.

ఈ పరమార్థగోష్ఠి యింతటితో ఆగదు. భక్తిపారవశ్యమున ఉపన్యాసము వినుటకు వెళ్ళినప్పడల్లా ఏదో పండ్లో ఫలమో చేతబుచ్చుకొని వెళ్ళడం. యధాశక్తి దక్షణ కూడా సమర్పిస్తూ వుండడం రివాజైపోయింది.

యాజులుగారు ఏర్పాటుచేయించే ఉపన్యాసకులకుకూడా ఈ మర్యాదలు ఇరుగుసూవుండేవి. అచ్చట పోగయ్యే పండ్లూ, ఫలాలు, పూలదండలు, ముఖ్యముగా డబ్బూ దసకము, పోగుచేయుభారం యాజులుగారు తనమీద వేసుకుంటూ వుండేవారు.

అంతోపన్యాసంనాడు యాజులుగారు పూళ్ళోపున్న పెద్దలనంద

రినీ ముఖ్యముగా వైశ్యశిఖామణులలో డబ్బుగల శ్రేష్ఠి బృందమును స్వయముగా ఆహ్వానించి రప్పించేవాడు. ఉపన్యాసము ముగిసినపిదప ధనికులపేర్లు వరుసగా చదివి వీరింతా, వారితా అని నూటపదహార్లకు నలుగురిలోనూ లిస్టు తయారుచేసేవాడు. లిస్టులు తయారవుతాయిగాని డబ్బు వసూలుకావడానికి చాలాకాలం పడుతుంది. ఈ వసూలుభారం యాజులుగారు తమ మీద వేసుకొని తమ ఉపన్యాసకాతిధులను ఇంకొక ఊరు సిఫార్సువుత్తరాలతో సాగనంపుతూ వుండేవాడు.

లిస్టుప్రకారం వసూలైనడబ్బు ఉపన్యాసకాలమందు పోగయినడబ్బు అంతటికి ఉపన్యాసకులకు యాజులుగారే కాకులలెట్లు చెబుతూవుండేవారు.

సాధారణంగా యాజులుగారి అతిధులకు, యాజులుగారి అతిధి సత్కారమున్నూ దయాధర్మభిక్షక్రింద యాజులుగారు వారికి ముట్టజెప్పే యేపాతిక, యాభైరూపాయిలున్నూ, సిఫార్సు వుత్తరమున్నూ మిగులుతూ వుండేవి.

తరువాతకూడా లెఖలను గురించి యాజులుగారున్నూ, వారి అతిధులున్నూ లక్కిలకులు పడుతూవుండేవారుగాని వాటితో బాహ్యప్రపంచకానికసంబంధములేదు. నూ యాజులుగారివంటివారు మీపూళ్ళోకూడా ఉన్నారా

ప్రజారోగ్య చట్టం

మద్రాసు అసెంబ్లీలో
ఆమోదాన్ని బడసింది.
అనారోగ్యంతో
-తీసుకొనేవారు-
అంటు రోగాలతో

-కుమిలేవారు-
వెంటనే మేల్కోకపోతే
అనేక ఇక్కట్లకు
అడ్డంకులకు

-లోనుకాబోతారు-
కాబట్టి—తక్షణం—మీమీ
అనారోగ్యసందర్భాలలో
అశ్విన్ కుమార్ ఫార్మసీ
సర్కారు

వారితో సంప్రతింపు చేయండి